

Je naprosto nezbytné

hudba a text: © Jiří Březík

CAPO 2

♩ = 192

Je na-pro-sto ne - zby - né, a-by nebe bylo blan - kyt - né, hvězda, aby

plá-la, člověk vyšel z má-la, hlas zněl, ja-ko hlas má. Je naprosto žá - dou - cí,

láska aby hrála za no - cí, to je naprosto dů - le-ží- té, abych by-la šťastná.

1. Co vlastně o tom víš? Máš půlnoc, když svítá, to se budí nový den a ránem voní.
2. A ješ-tě chci ti říct, že moc mě to trá-pí, jak jsi nedotknutelný, sám v sobě bloudíš.

Když odcházíš, déšť chodníky smáčí, jen sotva do o-čí ti můžu pohlédnout.
Neumíš vstát, za duhových sví- tá - ní, vždyť jen z bouřek máš své vnitřní po-ča-sí.

Proč nosíš na svém slunci stín, štěstí tě pou-tá málo čím, nikdy nezeptáš se, jak to chá-pu já,
Uprostřed ná-le-zů a ztrát zas více přízně mám ti dát, nikdy nezeptáš se, co chci vů-beč já,

a proto ří-kám dál: Je na-pro-sto...
a proto taky ří-kám dál: